

добію божію, а въ петъкъ, какъ е былъ непокоренъ, заради кое-то е былъ испъденъ отъ раа. Въ петъкъ преди да са свърши лютюргіа, износи са на средь църквѣ-тѣ колико, и свѣщенникъ-а го благословава; и тогава са пѣе канонъ-а за споманъ на светаго Теодора Тирона. кой-то е былъ войникъ и мъченикъ, кога-то съ гонили църквѣ-тѣ Христовѣ. Нѣкоги си Юліанъ отпадникъ заповѣдалъ, да са сичко, дѣто е за еденіе по цариградски-тѣ пазары, оскверни съсз крвъ отъ идолски-тѣ жертвы, за да са осквернѣтъ и христіани-тѣ; но св. Теодоръ мви са на патріаръ-а на сѣнъ, за да упази вѣрны-тѣ отъ оскверненіе, и мъ каза това просто еденіе, да са хранитъ съ него по кѣщія-тѣ тайно; отъ онока време нареди църква-та, та са сѣка година споманѣва милостива-та помощь негова.

Отъ друго по дълго гоненіе станала е друго слава, съ коуж-то са свършава тази недѣла. То е недѣла православіа. Когато седмый-а вселенскій соборъ, кой-то бѣ държанъ както и първый-а въ Никіѣ въ време-то на царь Костантина и майка мъ Ирина и светаго Тарасіа патріарха цариградскаго, изново установилъ, да са почитатъ свети-тѣ икони, кои-то бѣше зафаналъ да унищожава лъвъ изаврскій, — не е траалъ дълго време миръ а и щастіе-то въ църквѣ-тѣ на истокъ; поавихъ са помеждѣ цариградски-тѣ господари нови иконоборцы, и послѣдний-а отъ тѣхъ Теофилъ бѣше найжестокъ. Подиръ смъртъ-тѣ неговѣ съпрѣгата мъ, благочестива царица Теодора съ мало-